

Mila Segarra i Neira

La senyora Mila Segarra i Neira neix l'any 1950, a Barcelona. Es llicencia en filosofia i lletres (Secció de Filologia Hispànica) a la Universitat Autònoma de Barcelona el 1974 i es doctora en filosofia i lletres (Secció de Filologia Catalana) a la mateixa Universitat Autònoma el 1985, amb la tesi *La reforma lingüística catalana: Vol. 1: Ortografia. Vol. 2: Ortografia i morfologia. Vol. 3: Sintaxi. Vol. 4: Notes i bibliografia*, dirigida per Josep M. de Nadal.

Actualment és professora titular del Departament de Filologia Catalana de la Universitat Autònoma de Barcelona, on exerceix la docència des del curs 1974-1975.

Les seves línies d'investigació són les següents: estandardització i codificació; llengua i mitjans de comunicació, i lingüística històrica.

Ha participat en diversos projectes d'investigació. Des del 1991 participa en projectes sobre models de llengua als mitjans (*Els models de llengua i els mitjans de comunicació audiovisuals (ràdio i televisió) en català*, 1991-1995; *La interrelació dels discursos oral i escrit en l'audiovisual*, 1996-1999; *Variació i creativitat en la subtitulació*, 2000-2003), dirigits per la doctora Anna M. Torrent. Ha format part també del projecte «*Essai de dictionnaire historique de la langue catalane*», de J. B. Alart (2000-2004), dirigit per Vicent de Melchor Muñoz.

És membre del grup d'investigació Llengua i Media de la Universitat Autònoma de Barcelona, i ha participat, dins del grup Llengua i Media, en l'elaboració dels criteris per a la subtitulació del col·loquial en els programes de televisió, per encàrrec de Televisió de Catalunya, i en l'informe *La qualitat de la llengua catalana a la televisió*, encarregat pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Mila Segarra ha fet nombroses publicacions en forma de llibres i d'articles.

D'entre els seus llibres destaquen:

— *Història de l'ortografia catalana*, Barcelona, Empúries, 1985.

— *Història de la normativa catalana*, Barcelona, Enciclopèdia Catalana, 1985, amb el qual va obtenir el 1985 el Premi de la Recerca sobre Llengua Catalana, atorgat per la Generalitat de Catalunya.

— Edició i estudi introductor a Josep Pau Ballot, *Gramàtica i apologia de la llengua catalana*, Barcelona, Altafulla, 1987.

— *Pompeu Fabra: L'enginy al servei de la llengua*, Barcelona, Empúries, 1998.

— *Pompeu Fabra*, Barcelona, Empúries, 1991, reeditat el 2002.

— *Anàlisi de la normativa catalana*, Barcelona, Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya, 2000.

— Amb M. Bassols, J. A. Castellanos, M. Dolç, N. Faura, J. Martí, D. Paloma, A. Rico, L. Santamaria, E. Teruel i A. M. Torrent, *La llengua de TV3*, Barcelona, Empúries, 1997.

— Amb els mateixos autors del llibre anterior, *La llengua de Televisió de Catalunya: Materials per a l'anàlisi*, Bellaterra, Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 1998.

Ha publicat, a més, una cinquantena d'articles, tots a l'entorn de dos temes centrals: la normativa catalana i els models de llengua per als mitjans de comunicació.

En el primer grup, el més nombrós, cal situar:

— «Sobre ortografia i pronunciació en català antic», *L'Avenç*, núm. 49 (1982).

— «Problemes ortogràfics. Procés de codificació», a *Actes del Col·loqui Internacional sobre la Renaixença (18-22.12.1984)*, Barcelona, 1994.

— «Reflexions sobre la normativa sintàctica actual», a *Problemàtica de la normativa del català. Actes de les Primeres Jornades d'Estudi de la Llengua Normativa*, organitzades pel Departament de Llengua Catalana de la Universitat de Barcelona, Barcelona, 1984.

— «Les set redaccions de les *Normes ortogràfiques* de l'Institut d'Estudis Catalans», a *Miscel·lània Antoni M. Badia i Margarit*. Barcelona, 1985, «Estudis de Llengua i Literatura Catalanes», núm. x.

— «L'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i l'ortografia catalana», a *Studia in Honorem Prof. Martí de Riquer. Pars tertia (De lingua et litteris cataloniae)*, Barcelona, 1988.

— «Història de la normativa i dels models lingüístics de la llengua catalana», a Joan Martí (ed.), *Processos de normalització lingüística: l'extensió de l'ús social i la normalització*, Barcelona, 1991.

— «L'ortografia catalana a través de la història», a *Articles*, 1995.

— «El conflicte lingüístic català-castellà als segles XVI i XVII», a *Història de la cultura catalana*, vol. II, Barcelona, Edicions 62, 1997.

— «De les *Normes ortogràfiques* a la *Gramàtica catalana* de Pompeu Fabra», Mercè Durfort (ed.), *Ciència i cultura al llindar del segle XXI*, Barcelona, Institut d'Estudis Catalans, 1999.

— «L'establiment d'una norma: la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (1911-1918)», a A. Cano, J. Martines, V. Martines i J. J. Ponsoda (ed.), *Bescan-*

vi i identitat: interculturalitat i construcció de la llengua, Alacant, Universitat d'Alacant i Ajuntament de la Nucia, 1999.

— «Una llengua plural i rica per a una comunitat lingüística rica i cohesionada», a A. Cano, J. Martines, V. Martines i J. J. Ponsoda (ed.), *Bescanvi i identitat: interculturalitat i construcció de la llengua*, Alacant, Universitat d'Alacant i Ajuntament de la Nucia, 1999.

— «Enric Valor i la llengua normativa», a *Valoriana: Estudis sobre l'obra d'Enric Valor*, Castelló de la Plana, Publicacions de la Universitat Jaume I, 1999.

— «Les polèmiques lingüístiques prefabrianes», a M. À. Pradilla (ed.), *Societat, llengua i norma: A l'entorn de la normativització de la llengua catalana*, Benicarló, Alambor, 2001.

— «Nova llum sobre les normes ortogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans (1913)», a J. Ginebra, R-D. Martínez Gili i M. À. Pradilla (ed.), *La lingüística de Pompeu Fabra*, Alacant, Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana i Universitat Rovira i Virgili, 2000.

— «Pompeu Fabra i el català de Barcelona», Joan A. Argenter (ed.), *Símposi Pompeu Fabra*, Barcelona, Institut d'Estudis Catalans, 2000.

— «Antoni M. Alcover i l'Institut d'Estudis Catalans», *Serra d'Or* (2001).

Des de la seva incorporació al grup de recerca Llengua i Media, Mila Segarra amplia el seu camp d'investigació cap a la temàtica de models de llengua per als mitjans, i en aquest àmbit ha publicat:

— Amb M. Bassols, M. Dolç, D. Paloma, L. Santamaria i A. M. Torrent, «Le modèle de langue des chaînes de télévision catalanes (TV3, Canal 33)» i «Adapting translation for dubbing to the customers requirements. The case of cartoons» (Yves Gambier [ed.], *Communication audiovisuelle et transferts linguistiques = Audio-visual Communication and language transfer*, Sint-Amandsberg, Bèlgica, Fédération Internationale des Traducteurs, Unesco, Conseil de l'Europe, Ministère Français de la Culture, 1995).

— Amb D. Paloma, «De l'oral a l'escrit: la subtitulació per a sords en els programes de ficció de TVC» (I. Creus, J. Julià i S. Romero [ed.], *Llengua i mitjans de comunicació*, Lleida, Pagès, 2000) i «Llengua oral i llengua escrita a les sèries de televisió» (A. Cros, M. Segarra i A. M. Torrent [ed.], *Llengua oral i llengua escrita a la televisió*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2000).

— I amb M. D. Farreny Sistac, s'ha ocupat dels models de l'estàndard a: «Estàndard nord-occidental: fonaments històrics i descripció del model», a Alfred Agustí (ed.), *El nord-occidental entre dues llengües?*, Lleida, Institut d'Estudis Ilerdencs, 1996.

Text llegit per la senyora M. Teresa Cabré i Castellví en el Ple del dia 13 de desembre de 2004